

Milans, faller d'honor

Les controvèrsies d'una falla molt especial

Manuel MUÑOZ

La falla Convent de Jerusalem, la directiva de la qual és encapçalada per l'ex-redactor de *Levante* Norberto Piñango i ultraconeguda per la seua posició ideològica, ha nomenat faller d'honor Milans del Bosch. Això no és cap novetat, ha assegurat Piñango, Milans ha rebut aquest nomenament des de fa set anys, sense que la seua condemna com a colpista i la seua anterior presumpció de culpabilitat en les alteracions de tràfic a València registrades la nit del 23 de febrer de 1981 hi hagen influït gens.

Dos dies després, tanmateix, la presentació de la fallera major de Convent de Jerusalem, Elena Alonso, és suspesa per foscos motius econòmics, que Piñango considera tècnics i que altres atribueixen a la disminució de l'assistència a la festa.

Els membres de la directiva de la falla s'havien donat pressa prèviament a acudir a la Junta Central Fallera, que presideix el re-

gidor socialista Enrique Real, per a dir que no ho han fet ells, que ha estat una cosa personal de Piñango. El mateix Piñango, en l'assemblea de presidents de falla de divendres a la nit, diu que ell tampoc no ho ha fet.

És la cerimònia de la confusió, tan freqüent, tan poc novedosa per habitual, a la ciutat de València. Potser aquesta és una ciutat encantada, perquè les coses que un any són d'una manera el següent són d'una altra, i ningú no se n'estranya. I, de vegades, els canvis es produeixen en dies o setmanes, amb la mateixa naturalitat.

Ara només queda l'ombra del dubte. ¿Va ser faller d'honor Milans? No està massa clar. Potser sí, potser no. Ningú no ho sap. Potser tampoc ni Milans, ni Piñango. El jardí de les sendes que es bifurquen degué instal·lar-se fa anys al *Parterri*, escenari d'agressions protagonitzades per elements blavosos que ningú no sap si en realitat existiren.

Es pot arribar a dubtar si els tancs eixiren al carrer el 23 F. És probable que tot fos una falla; o la forma de fer una falla que tenia D. Jaime Milans del Bosch y Ussia, el qual, per cert, acaba d'assegurar que no tindria cap problema a tornar a fer allò que féu. Deu ser l'únic que ho té clar, l'únic que no dubta de la realitat.

En qualsevol cas, tot ha estat molt lamentable. La presentació de la Falla Convent de Jerusalem/Milans en la valenciana Sala Xúquer semblava interessant. Estava previst, fins i tot, gaudir de la presència de l'humorista Tip. Tampoc no sabem si quan ell va ser contractat per al felix esdeveniment coneixia la identitat del faller d'honor corresponent.

Norberto Piñango optà a la fi pel silenci, i ho deixà tot en una boirina. Uns as-

seguren que va dir a la fi que tot era mentida. Uns altres que no deia ni que sí ni que no. El bo i el cert és que en *Las Provincias* de divendres passat afirmava que l'acció de Milans mantant eixir els tancs al carrer —¿eixiren realment?— va ser «interpretable». ¡I tant! «Franco també va alçar-se contra un ordre constituït, i no passa res.» Doncs, també és cert, no manca raó al senyor Piñango, el qual admet certerament que l'ex-tinent general colpista «va jugar la seua basa, però s'hi equivocà». ¡I tant!

Però el cert és que no hi ha res cert, absolutament. La realitat es rectifica com un text a màquina, en el qual els errors es blanquegen per escriure de nou a sobre. Ningú no sap, a ciència certa, què ha passat en el passat immediat perquè, entre altres coses, ja fa molt de temps d'això.

La TV3 de Catalunya al seu abast. L'adaptem a la seua instal·lació d'antena, individual o col·lectiva.

Pressupostos sense compromís.

Tel. 374 94 00

